

det unødvendigt for Haandværkere at føre Bøger, medens dog nu Opfattelsen gaar i den Retning, at det er en Nødvendighed for enhver Haandværker og handlende at vide, hvorledes han er situeret. Desværre ere Forholdene saaledes, at mange handlende og Haandværkere ikke ere i Stand til selv at føre Bøger, og de undse sig for at tilkalde den fornødne Assistance. Medens man i Lavenes Tid krævede Eksamen efter udstaaet Læretid, blev alt saadant ophævet ved Næringsloven af 1857, og vor umulige Lærlingelov yder intet i Stedet. Selvfølgelig uddannes mange ad Frivillighedens Vej paa Handelsskoler og tekniske Skoler, men overordentlig mange, baade af Principaler og af unge Mennesker, savne fuldstændig Forstaaelse af, hvor nødvendigt det er for Ungdommen at lære Bogholderi med mere, medens Tid er. — Den højtærede Minister har for nylig til min Glæde udtalt sig imod Anvendelsen af Stejlskrift; det vilde være en fortjenstlig Gerning af den højtærede Minister, hvis han kunde formaa Skolevæsenet, saavel offentlige som private Skoler, til i Regnetimerne at give et ganske lille Kursus i Regnskabsførelse, saaledes at Børnene ved Udgangen af Skolen dog havde et lille Begreb om at føre og afslutte et almindeligt Regnskab.

Jeg vil tillade mig at anbefale, at man i det kommende Udvalg tager under Overvejelse, om der ikke i Kassebogen og i Statusbogen burde gives en klar og kort Vejledning eller et Skema for, hvorledes disse Bøger kunne føres, ligesom ogsaa selve Loven burde findes aftrykt i ethvert Borgerkabsbrev.

Med Hensyn til selve Loven skal jeg henstille, at Titelen eller Overskriften ændres, idet Loven dog ikke alene drejer sig om Handelsbøger. Jeg skal saaledes foreslaa, at man kalder den „Lov om Bogføring i Erhvervsvirksomheder“. Jeg tillader mig at henstille dette til Overvejelse.

Af Bemærkninger, jeg har at gøre i Almindelighed, skal jeg nævne, at jeg savner i Loven en Bestemmelse om, at autoriserede Bøger skulle være forsynede med Stempel, paginerede og gennemdragne med Snor.

Med Hensyn til § 2 har jeg adskilligt at bemærke. Jeg skal indskrænke mig til at nævne § 2, 2det Stykke, 4de Linie. Der staar: „hvad der udtages af Varebeholdningen til Privatforbrug“; det maa sikkert rettes til: „Hvad der udtages af Kontanter og Varer til Privatforbrug“. I 4de og 5te Linie: „vedkommendes Kredi-

torer og Debitorer og Størrelsen af de paagældende Tilgodehavender“ bør sikkert rettes til: „Vedkommendes Kreditorer og Debitorer og Størrelsen af de paagældende Gældsforpligtelser og Tilgodehavender“. Endelig er det andet Stykke i det hele taget uheldigt affattet. Det vilde dog være naturligt at begynde med at udtale, at man skal have Rede paa Kreditorer og Debitorer, og at man skal opføre Handelsomkostninger og Privatforbrug og derefter ende med at sige, at man af disse Noteringer og andre skal kunne faa et klart Overblik over Forretningens Gang, i Stedet for at begynde hermed.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg udtaler Haabet om, at det maa lykkes at føre denne Lov igennem. Jeg tror, der er stor Trang til den.

Hey: Som allerede udtalt af andre ærede Medlemmer mener ogsaa jeg, at Tidspunktet for Lovgivning paa dette Omraade kunde være inde. Og, som ligeledes udtalt fra forskellige Sider, jeg kunde ønske, at man ved denne Lejlighed dog tog Hovedbogen med. Men det betegner sikkert et Fremskridt og mere Klarhed, at man nævner Kassebogen, og at man ikke mere nævner Journalen. Thi dersom jeg vilde spørge den højtærede Minister eller handelskyndige eller bogholderikyndige Medlemmer i denne Sal: Hvad er en Journal? vilde de enten blive mig Svar skyldige, eller ogsaa vilde jeg vistnok faa lige saa mange Svar, som der blev Besvarere. Det ved man nemlig ikke. Da jeg i sin Tid for mange Aar siden paa en Handelshøjskole lærte Bogholderi, var Journalen den Bog, i hvilken man samlede hele Bogholderiet paa Vejen til Hovedbogen. Det var en Bog, der kun gjordes op hver Maaned, idet i Henhold til de almindelige Regler for dobbelt Bogholderi Indførelse i Hovedbogen kun sker en Gang om Maaneden. Det kaldte man Journal, og jeg kender flere Bogholderier, hvor de fremdeles ved Benyttelse af det dobbelte Bogholderi kalde den Bog, som samler det hele, inden det gaar ind i Hovedbogen, Journal. Men i Virkeligheden passer det jo slet ikke med Ordet, naar man oversætter dette og tænker paa, at en Journal skulde være noget, der havde med det daglige at gøre; derfor kommer „Kassebogen“ i Virkeligheden meget nærmere til det, man skal have, nemlig Grundlaget for hele Forretningen, Grundlaget for hele Bogholderiet. Men at den ikke alene kan gøre det, maa